

Józef Marcinkiewicz

Puszczykowo, woj. poznańskie, st. 21

Informator Archeologiczny : badania 22, 3

1988

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

rębnionym trzonku, przekuwacze, niektóre półtyleczaki, wykrojce (jeden w typie hamburskie-go) oraz duża seria włórow różnorodnie retuszowanych odbitych z rdzeni dwupiętowych.

Z osadnictwem mezolitycznym należy łączyć dwa zbrojniki janiślawickie ze zlamaną podstawą, trapez zwykły, być może skrobacze oraz kilka rdzeni mikrolitycznych, ponadto rylcowiec. Prawdopodobnie jest to fragment zespołu kultury janiślawickiej.

Z końcem neolitu lub I okresem epoki brązu należy łączyć grocik trójkątny z podciętą podstawą oraz dwa fragmenty ceramiki zdobionej odciśkami sznura.

Pewien procent materiałów krzemiennych stanowi pozostałość po osadnictwie kultury łużyckiej, stosunkowo bogato udokumentowanej w postaci licznych fragmentów naczyń m. in. form jajowatych z rzędem doików wypychanych na zewnątrz, z brzuścem zdobionym rzędem odciśków paznokcia. Również z tą fazą osadnictwa należy łączyć liczne okruchy polepy i być może nieliczne kości (małych gryzoni?). Materiały ceramiczne wystąpiły w obrębie całego wykopu, przy największym jednak nasyceniu w części południowej, gdzie odkryto głęboką workowatą jamę zawierającą materiały schyłkowo paleolityczne oraz ceramikę kultury łużyckiej.

W materiale krzemiennym dominuje surowiec narzutowy bałtycki, przy dużym udziale krzemienia gościeradowskiego i świeciechowskiego, zaś minimalnym wykorzystaniu surowca czekoladowego. Stwierdzono także pojedyncze okazy z krzemienia ożarówskiego oraz prawdopodobnie radiolarytu.

Badania będą kontynuowane.

**Puszczykowo,
woj. poznańskie,
st. 21**

PP Pracownie Konserwacji Zabytków,
Pracownia Archeologiczno - Konser-
watorska, Oddział w Poznaniu

Badania prowadził mgr Józef Marcinkiewicz (autor sprawozdania mgr Andrzej Krzyszowski). Finansowało Biuro Projektów Budownictwa Komunalnego w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Obozowiska: mezolityczne z I okresu klimatu atlantyckiego, kultury pucharów lejkowatych, punkty osadnicze: z okresu wczesnego średniowiecza (faza E), późnego średniowiecza i okresu nowożytnego.

Stanowisko odkryto w czasie badań powierzchniowych wiosną 1986 r. przez PAK PP PKZ O/Poznań. Położone jest ok. 200 m na wschód od ulicy Wszasowej, na krawędzi drugiej terasy zalawowej uformowanej w kształcie cypla morenowego - w odległości ok. 150 m od współczesnego koryta rzeki Warty. Teren ten jest płaski, lekko eksponowany, gleba płaszczysta, obecnie zajęty ugiem. Złożono 1 wykop główny (W1/88) o powierzchni 700 m² oraz 6 wykopów sondażowych (S 1-VI/88) o powierzchni 75 m² - łącznie więc wyeksplorowano powierzchnię 775 m². Zastosowano planigraficzną metodę eksploracji - zbierając umowną warstwę grubości 3-5 cm i następnie każdy "luźny" materiał ruchomy (poza obiektami nieruchomymi) lokalizowano trójwymiarowo w obrębie ćwiartek ara.

W drobno ziarnistym żółtawo-płaszczystym podłożu calcowym zanotowano 50 miejsc z przebarwieniami, w większości w postaci szarawej próchnicy (mocno spłaszczone), o kształtach nieregularnych zarówno w poziomie, jak i w profilu, bez materiału archeologicznego. Większość z nich nie kwalifikuje się do kategorii archeologicznych obiektów nieruchomych, prócz 1 obiektu - śmietniska (?) z okresu nowożytnego (XIX w.). Z obrębu całego stanowiska uzyskano 2425 szt. materiału ruchomego, w tym 2096 przedmiotów krzemiennych, 147 fragm. ceramiki naczyniowej, 1 monetę, 52 fr. szkła butelkowego, 3 fr. kości zwierzęcych, 126 fr. muszli. Na podstawie wstępnej klasyfikacji materiału źródłowego w zakresie funkcji i chronologii na omawianym stanowisku odkryto w sekwencji kulturowej:

- obozowisko: kultury janiślawickiej i kultury pucharów lejkowatych, do których zakwalifikowano 2096 przedmiotów krzemiennych (na obecnym etapie opracowania w większości bez możliwości rozgraniczenia materiałów), wśród których 80-90 % stanowią formy deblitazowe, nieliczne rdzenie i narzędzia (m. in. drapacze, skrobacze, trapezy, drobne trójkąty janiślawickie), 27 fr. ceramiki kultury pucharów lejkowatych, w większości pochodzących z jednego naczynia - nieozdobiony puchar lejkowaty;

- punkt osadniczy z okresu wczesnego średniowiecza XII-XIII w. 2 fr. ceramiki;
- punkt osadniczy z okresu późnego średniowiecza XV w. - 11 fr. ceramiki;
- punkt osadniczy (osada?) z okresu nowożytnego (głównie XIX - pocz. XX wieku) - reprezentowany przez 1 nieruchomy obiekt (śmietnisko?), zaś w zakresie źródeł ruchomych przez 107 fr. ceramiki, 1 monetę (aktualnie nierozpoznana), 52 fr. szkła butelkowego, 126 fr. muszli - większość materiału pochodząca z jednego obiektu.

Dokumentacja terenowa i materiał archeologiczny przechowywane są w Pracowni Archeologiczno-Konserwatorskiej PP PKZ O/Poznań.

Badania będą kontynuowane.